

Халима му отговори, държавниѣи царю: и пакъ
една ~~така~~ помалка сестра, която много обичамъ,
и желаяхъ да ѣ и пакъ ~~така~~ при мене си така въ
едно кюмѣ да си и пакъ така пощъ, да да зена
гоще така растахъ, и пакъ благодареніе да са про-
ста ^{даракъ} едѣ неѣ; за пакъ са моля на Ваше величе-
ство, да ми сторимъ пакъ добро. Царю ^{отъ} и отговори,
на радъ сърце да види. И пакъ заповѣда да дой-
де Медина и да ѣ пригостива отъ ^{отъ} Медъ
сестра ѣ, малко подалечко. Ето те дойде Меди-
на. Тогади царю ^{така} легна на царквнѣ ~~зена~~
се отъ ~~зена~~ отъ, на едно съ Халима, а пакъ
Медина на други ^{по нестасанъ} пригостивъ за неѣ.

И тъй протече да свине, медник са разбу-
ди, и повика на Халима, мила моя сестро,
ако те си будна, моля ти се дойд не са е рассв-
твило, както те искоро ще свине, да ми
прикажеш един от онези хубави ^{испове}
~~послания~~ и приказки, що знаеш. ^{Ах горка,}
~~В море бѣ,~~ ^{Благодаря,} че е тъй издале найпоследният
идатъ въ който щѣ имамъ таквоу едно ^{Наск}
~~задание.~~ ^{и да не} Халима пакъ като да са отговорил
на сестра си, обърна се към Царя, и му
казва, молъ са на Ваше Величество, ако
обичате да ми харискате тѣзи расказы